

عنوان مقاله:

بررسی نقش نمادها در تقویت و ماندگاری جریان اسلام گرا در ایران دوره پهلوی؛ تحلیل جامعه شناختی

محل انتشار:

دوفصلنامه اسلام و علوم اجتماعی، دوره 11، شماره 22 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

توحید راستین - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی کیش

محبوبه پاک نیا - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

جریان اسلام گرا ازجمله جریان های اجتماعی-سیاسی دوره پهلوی بود که به عنوان جریان اپوزسیون در برابر جریان سلطنت طلب مطرح شد. این جریان با بهره مندی از روشنفکران و رهبران نمادین منتسب به خود و با تکیه بر مفاهیم نمادین پرشمار مندرج در بافت فرهنگی، اجتماعی و سیاسی جامعه، نقش اساسی در فروپاشی حکومت پهلوی ایفا کرد. از منظر جامعه شناختی؛ در متن این جریان، نمادها مهم ترین ابزار ارتباطی، زبانی و کتابت به شمار می آید که نقش ویژه ای در هدایت و تحریک کنشگران بر ضد جریان سلطنت طلب داشته است. مفاهیم نمادین منتسب به این جریان نظیر؛ شهادت، غیبت، انتظار، محرم، عاشورا و... همانند پلی نمادین، ارتباط عقیدتی و معنوی بین اسلام گرایان را تسهیل می کرد و در خلال این فرایند، ضمن ایجاد انگیزش، همدلی و تحرک بین کنشگران این جریان؛ باعث تقویت، انسجام و ماندگاری جریان اسلام گرا می شد.

کلمات کلیدی:

نماد، جریان، جریان اسلام گرا، خصلت یا عادت واره، سرمایه نمادین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1033427>

